

پرونده شماره ۶۵

شعبه یک

حکم شماره ۱-۶۵-۲۲۱

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	20 JUN 1986 ۱۳۶۵ / ۳ / ۲۰
No.	65

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

کامپیوتر ساینسز کورپوریشن،

خواهان،

- - -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

وزارت دارائی،

وزارت دفاع ملی،

صنایع هواپیمایی ایران،

ایز ایران،

بانک ملت، بانک تجارت،

و جانشینان واحدهای زیر:

نیروی هوایی شاهنشاهی،

نیروی زمینی شاهنشاهی،

نیروی دریایی شاهنشاهی،

ژاندارمری کل کشور،

شهربانی کل کشور،

ستادبزرگ ارتشتاران،

خوانندگان .

تصحیح حکم

در متن فارسی حکمی که در تاریخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۶ (۲۷ فروردین ماه ۱۳۶۵) در این پرونده

به ثبت رسیده است ، لازم است اصلاحاتی به شرح زیر بعمل آید:

- ۱ - صفحه ۵ ، سطر دوم (از پائین) ، بجای ۱۵ اوت ۱۹۸۵ ، نوشته شود: ۵ اوت ۱۹۸۵
- ۲ - صفحه ۶ ، سطر دوم ، بجای مدارک پس از استماع ، نوشته شود: لایحه قبل از استماع
- ۳ - صفحه ۶ ، سطر پنجم ، بجای ۱۵ اوت ، نوشته شود: ۵ اوت
- ۴ - صفحه ۶ ، سطر ششم ، بجای کلمه خوانندگان ، نوشته شود: سایر خوانندگان
- ۵ - صفحه ۸ ، سطر اول و دهم ، بجای عبارت عدم اجازه ثبت ، نوشته شود: عدم قبول
- ۶ - صفحه ۱۰ ، سطر چهارم و پنجم ، بجای عبارت به دلیل ادعائی ایزایران در رعایت شرایط آن ، نوشته شود: به دلیل عدم رعایت شرایط آن توسط ایزایران
- ۷ - صفحه ۲۱ ، سطر چهاردهم ، کلمه دیوان ، قبل از کلمه مقید اضافه شود
- ۸ - صفحه ۲۳ ، سطر ششم ، بجای قرار اعدادی ، نوشته شود: طی قرار اعدادی
- ۹ - صفحه ۴۲ ، سطر سوم از آخر بجای ماده ۸ نوشته شود: ماده ۸۱
- ۱۰ - صفحه ۵۱ ، بجای سطور ۱۲ و ۱۳ ، نوشته شود: به موجب قرارداد خواهان ملزم بوده کلا مبلغ ۴۸۰،۰۸۸ دلار آنرا متحمل شود. براین اساس ایزایران متعهد است مبلغ ۷۶۴،۵۳۰ دلار بابت مالیات اضافی به خواهان بازپرداخت نماید.
- ۱۱ - صفحه ۸۴ ، سطر آخر و صفحه ۸۵ ، سطر اول ، بجای مبلغ یک هزار و هفتصد و هفت دلار امریکا (۱،۷۰۷ دلار) ، نوشته شود: یک هزار و هفتاد و هفت دلار امریکا (۱،۰۷۷ دلار) .

یک نسخه از صفحات تصحیح شده پیوست است .

لايه ، بتاريخ ۲۰ / ۳ / ۱۹۸۵ برابر با ۳ خرداد ۱۳۶۵ ماه

Kidushin

کارل - هاینس بوکشتیگل
رئیس شعبه یک

[Signature]
هوارد ام . هولتزمن

بنام خدا
[Signature]
محسن مصطفوی

مه ۱۹۸۵ (۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۶۴) ارائه گردید. خوانندگان تاتاریخ مقرر برای تسلیم کلیه مدارکی که مایل بودند در اثبات ادعاهای متقابل خود مورد استناد قرار دهند، هیچ دلیل و مدرکی ارائه نکردند. دیوان تاریخ تسلیم مدارک معارض را تا ۲۱ ژوئن ۱۹۸۵ (۳۱ خرداد ماه ۱۳۶۴) تمدید کرد، و در آن تاریخ خواهان استدلال و مدارک خود را درباره ادعاهای متقابل تسلیم نمود.

همچنین در ۲۱ ژوئن ۱۹۸۵ (۳۱ خرداد ماه ۱۳۶۴) ایزد ایران لایحه‌ای در رابطه با جلسه استماع مقرر برای روزهای ۲۷ و ۲۸ ژوئن ۱۹۸۵ (۶ و ۷ تیر ماه ۱۳۶۴) حاوی استدلال و مدارک مربوط به دفاعیه و ادعاهای متقابل خود، به شترماندودر ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵ (۴ تیر ماه ۱۳۶۴) بانک تجارت لایحه‌ای توجیهی در پاسخ به لایحه پیش از استماع خواهان شت کرد. در جلسه استماع، نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران و ایزد ایران درخواست تشکیل جلسه استماع دیگری را نموده، استدلال کردند که مدارک پیش از استماع تسلیمی توسط خواهان آنقدر دیر به شت رسیده و آنقدر حجیم است که خوانندگان فرصت کافی برای پاسخگویی بدانها را پیش از جلسه استماع، نداشته‌اند. ایشان درخواست کردند که در غیر این صورت، دیوان به ایشان اجازه دهد که بعد از استماع مدارکی به شت رسانند. دیوان تصمیم راجع به این درخواستها را به بعد از استماع موکول ساخت.

طی دستوری که در دوم ژوئیه ۱۹۸۵ (۱۱ تیر ماه ۱۳۶۴) به شت رسید، دیوان "با در نظر گرفتن وضعیت استثنائی این پرونده" و "با توجه به سابقه ویژه رسیدگی به پرونده حاضر، از جمله صدور قرار اعدادی شماره ۱ - ۶۵ - ۴۹، و با توجه به اظهاریه‌هایی که پس از صدور قرار مزبور دریافت گردیده" به خوانندگان اجازه داد که تا تاریخ ۵ اوت ۱۹۸۵ (۱۴ مرداد ماه ۱۳۶۴) یک لایحه بعد از استماع به شت رسانند. قرار بود لایحه بعد از استماع محدود به رد ادله و مدارک

و استدلالاتی باشد که خواهان قبلا" در تائید ادعاهای خود ارائه کرده و اولین بار ضمن لایحه قبلا" از استماع مورخ اول مه ۱۹۸۵ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۶۴) اقامه گردیده بود . دیوان در آن دستور اعلام کرد که مهلت داده شده برای تسلیم مدارک بعد از استماع خوانندگان تمدید نخواهد شد .

در ۵ اوت ۱۹۸۵ (۱۴ مردادماه ۱۳۶۴) متن فارسی لایحه بعد از استماع توسط ایزایران تسلیم گردید . اظهاریه کتبی مذکور از آنجا که فقط به یک زبان تسلیم شده بود ، رسا" در دفتر دیوان به ثبت نرسید و به خواهان نیز ابلاغ نشد . رجوع شود به تبصره ۲ ماده ۱۷ قواعد دیوان . در همان زمان ، نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران برای ثبت متن انگلیسی لایحه و تسلیم مدارک بعد از استماع سایر خوانندگان تقاضای ۱۵ روز مهلت اضافی نمود . خواهان به درخواست تمدید خوانندگان اعتراض کرده و حق خود را جهت درخواست مهلت برای پاسخگویی به هرگونه مدرک پس از استماعی که خوانندگان مجاز به ثبت باشند ، محفوظ داشت . در ۸ اوت ۱۹۸۵ (۱۷ مردادماه ۱۳۶۴) ایزایران ضمیمه لایحه بعد از استماع خویش را به فارسی تسلیم کرد . در ۱۲ اوت ۱۹۸۵ (۲۱ مردادماه ۱۳۶۴) صنایع هواپیمائی لایحه پس از استماعی را ثبت نمود . در ۱۴ اوت ۱۹۸۵ (۲۳ مردادماه ۱۳۶۴) بانک ملت لایحه بعد از استماع خویش را به ثبت رساند . در ۲۰ اوت ۱۹۸۵ (۲۹ مردادماه ۱۳۶۴) لایحه پس از استماع ایزایران همراه با ضمیمه آن به فارسی و انگلیسی به ثبت رسید . خواهان تقاضا کرد که یا لوائح بعد از استماع خوانندگان غیرمجاز شناخته شده و یا به خواهان اجازه پاسخگویی داده شود .

دیوان داوری ، ضمن دستوری که در ۴ سپتامبر ۱۹۸۵ به ثبت رسید ، لوائح بعد از استماع ایزایران ، صنایع هواپیمائی و بانک ملت را ، غیرمجاز شناخت . دیوان ضمن اشاره به نکته ای که صراحتا" در دستور ثبت

کرد که تصمیم خود مبنی بر عدم قبضه لوائج بعد از استماع خوانندگان را تأیید نماید.

دیوان داوری خاطر نشان می‌سازد که در درخواست نماینده رابط ایران که در ۲۴ سپتامبر ۱۹۸۵ (دوم مهرماه ۱۳۶۴) ثبت گردیده، نه به هیچگونه اوضاع و احوال غیرقابل پیش بینی که در ثبت لوائج پس از استماع موثر بوده باشد، اشاره شده، و نه هیچگونه دلیل تازه‌ای برای تأخیر در ثبت آن ارائه گردیده است. دیوان داوری از مشکلات ارتباطی که خوانندگان ایرانی با آن مواجه‌اند آگاه بوده و این مشکلات را در پرونده حاضر مدنظر قرار داده است. با توجه به این امر و نیز سابقه شکلی پرونده و ماهیت ویژه لوائج بعد از استماع، دیوان هیچ ضرورتی برای تحدید نظر در تصمیم خود مبنی بر عدم قبضه لوائج بعد از استماع خوانندگان، نمی‌بیند.

دوم - واقعیات و اظهارات

سه قرارداد اصلی در این پرونده مطرح است. اولین قرارداد در ۱۸ سپتامبر ۱۹۷۲ (۲۷ اکتبر ۱۹۵۱) توسط سی اس سی و صنایع هواپیمایی، منعقد شد ("قرارداد ۱۹۷۲") دومین آنها در ۱۵ ژوئیه ۱۹۷۴ (۲۴ تیرماه ۱۳۵۳) بین سی اس سی و ایزایران ("قرارداد ۱۹۷۴") و قرارداد سوم در ۱۹ اکتبر ۱۹۷۵ (۲۷ مهرماه ۱۳۵۴) توسط شرکت فرعی سی اس سی، یعنی سی اس سی سیستمز اینترنشنال اینکورپوریتد ("سی اس سی آی") و ایزایران ("قرارداد ۱۹۷۵") امضاء گردید. در قراردادها مقرر شده بود که سی اس سی یا سی اس سی آی "کمک فنی" یا "دانش تخصصی" در قلمرو عمومی علوم کامپیوتری ارائه نماید. دانش و مهارت و کمک مورد اشاره عبارت از خدماتی

که در دوم ژوئیه ۱۹۷۸ (۱۱ تیرماه ۱۳۵۷) سی اس سی آی و ایزایران موافقت نامه حل و فصلی راجع به مبالغ لازم التادیه از آغاز روابط خواهان با ایزایران تا ۲۱ مارس ۱۹۷۸ (اول فروردین ماه ۱۳۵۷) منعقد ساختند. معذک، خواهان ادعا کرد که این موافقت نامه به دلیل عدم رعایت شرایط آن توسط ایزایران لغو گردیده و دیگر واجد اعتبار نیست. ایزایران اظهار داشت که موافقت نامه حل و فصل هنوز نسبت به طرفین الزام آور است و تنها مبنای ادعای احتمالی سی اس سی می‌تواند این موافقت نامه باشد.

دیوان طی قرار اعدادی شماره ۱ - ۶۵ - ۴۹ خود که در ۱۸ آوریل ۱۹۸۵ (۲۹ فروردین ماه ۱۳۶۴) به شیت رسید، نظر داد که موافقت نامه حل و فصل جایگزین سه قرارداد اصلی شده و هنگام انعقاد، الزام آور بوده و کماکان نیز نسبت به خواهان و ایزایران الزام آور است. دیوان مقرر نمود که رسیدگی به پرونده براساس موافقت نامه حل و فصل، و نه براساس قراردادهای اصلی جایگزین شده، ادامه خواهد یافت.

بالتجیه، ادعاهای خواهان به شرح زیراند: "اولاً"، خواهان دیگر ادعای خود بابت حق الزحمه خدمات ارائه شده قبل از تاریخ ۲۱ مارس ۱۹۷۸ (اول فروردین ماه ۱۳۵۷) را بر مبنای قراردادهای اصلی استوار ساخته، بلکه به جای آن خواستار خسارت بابت نقض موافقت نامه حل و فصل سال ۱۹۷۸ می‌باشد. نامبرده مدعی است که ایزایران از پرداخت پنج فقره از شش فقره مبلغ لازم التادیه طبق موافقت نامه، خودداری کرده و خواهان مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰ دلار بابت ارزش اقساط پرداخت نشده مطالبه می‌کند.

ثانیاً، خواهان مبلغ ۳,۹۲۱,۲۴۰ دلار بابت خدمات ارائه شده پس از ۲۱ مارس ۱۹۷۸ (اول فروردین ماه ۱۳۵۷) خواستار است. خواهان این ادعا را بر

بر این ، در پرونده شماره الف / ۲۲ ، دولت ایران این سؤال را مطرح کرده که آیا ادعای غیرمستقیم از جانب یک شرکت ایرانی قابل طرح است یا خیر؟ به هر تقدیر ، از آنجا که دیوان باید نسبت به صلاحیت خود اطمینان حاصل کند ، لذا باید راساً " proprio motu " راجع به قابلیت طرح ادعا تصمیم گیرد .

متن صریح بند ۲ ماده هفت راجع به اینکه چه ادعائی از نظر صلاحیت دیوان ادعاهای غیرمستقیم محسوب می شود ، دو شرط قائل شده است . اولاً ، باید "علائق مالکیت" برای کنترل شرکت یا شخص حقوقی دیگر در زمان بوجود آمدن ادعا در حد لازم بوده باشد ، و ثانیاً " شخص حقوقی مورد بحث خود حق اقامه دعوی نداشته باشد . هیچ شرطی وجود ندارد که شخص حقوقی باید تبعه ایالات متحده باشد و در واقع ، بیانیه از این نظر بین اشخاص حقوقی ایرانی و سایر ملیت ها هیچگونه وجه تمایزی قائل نشده است . صرف نظر از اینکه موضع اصول کلی حقوق بین الملل در این مورد چیست ، دیوان مفید به شرایط صریح سندی است که حاکم بر کار اوست . این تفسیری است که دیوان تاکنون در کارداوری خود ، پیوسته اعمال کرده است . (رجوع شود به : نمونه های فوق الذکر راجع به ادعاهای غیرمستقیمی که یک طرف آن شرکت آمریکائی بوده و در دیوان پذیرفته شده اند) . علاوه بر این ، از رای مادره در پرونده ویلیام بیکوف و سایرین و جمهوری اسلامی ایران ، حکم شماره ۲ - ۸۲ - ۱۳۸ (۲۹ ژوئن ۸/۱۹۸۴ تیرماه ۱۳۶۳) روشن است که دیوان آماده بوده که نسبت به ادعای متعلق به یک شرکت ایرانی احراز صلاحیت کند ، لیکن صرفاً "به این دلیل که کافی بودن میزان کنترل محرز نشد ، دیوان نیز احراز صلاحیت نکرد (۱) لذا دیوان نتیجه می گیرد که نسبت به ادعا صلاحیت رسیدگی دارد .

---

(۱) در حکم مادره در پرونده بیکوف دیوان نظر داد: "سوائی مساله کنترل زرشوران توسط خواهانها ، هیچگونه مساله جدی در مورد صلاحیت در پرونده حاضر وجود ندارد" . ص ۶

الف الف (نقض موافقت نامه حل و فصل ۱۹۷۸

همانطور که در بالا اشاره شد ، در تاریخ دوم ژوئیه ۱۹۷۸ (۱۱ تیرماه ۱۳۵۷) سی اس سی آی و ایزایران موافقت نامه حل و فصلی راجع به مبالغی که تا تاریخ ۲۱ مارس ۱۹۷۸ (اول فروردین ماه ۱۳۵۷) بابت قراردادهای اصلی تسویه نشده بود ، منعقد ساختند . دیوان طی قرار اعدادی شماره ۱ - ۶۵ - ۴۹ نظر داد که موافقت نامه حل و فصل نسبت به خواهان و ایزایران تعهد آوز بوده و مقرر نمود که رسیدگی به پرونده باید براساس موافقت نامه حل و فصل و نه قراردادهای اصلی جایگزین شده ، ادامه یابد .

خواهان اظهار می دارد که ایزایران با عدم پرداخت پنج قسط از شش قسطی که طبق موافقت نامه لازم التادیه بوده ، موافقت نامه حل و فصل را نقض کرده است . نامبرده بابت نقض موافقت نامه ، خساراتی به مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰ دلار که حسب ادعای وی هنوز طبق موافقت نامه لازم التادیه است مطالبه می کند . اختلافی در این مورد بین طرفین نیست که ایزایران پس از آنکه ولیه ۴۶۰,۰۰۰ دلار را در ژوئیه ۱۹۷۸ ، تاء دیه نمود ، از پرداخت بقیه اقساط که طبق موافقت نامه حل و فصل ملزم به پرداخت آن بود ، خودداری کرد . دیوان داوری در قرار اعدادی صادره خود نظر داد که این "نقض آشکار موافقت نامه حل و فصل (. . .) خواهان را مستحق کلیه خساراتی می سازد که قانون حاکم بر موافقت نامه و نقض آن ، برای چنین نقضی مقرر داشته است " . ایزایران در جلسه استماع پرونده و در لوایح تسلیمی خویش در رابطه با استماع ادعا کرد که از پرداخت اقساط بعدی ، به عنوان تضمین تعهدات ادعائی مالیاتی و حقی بیمه اجتماعی خواهان ، خودداری شده است . این اظهار خواننده مغایر مطلبی است که ایزایران

بدهی مالیاتی خود را طبق مقررات مربوط به مالیات پیمانکاران فرعی مندرج در مواد ۷۶ و ۷۹ قانون مالیاتهای مستقیم ایران، محاسبه، اظهارنامه‌های مالیاتی اش را بر همان اساس تنظیم و تسلیم و بابت سالهای ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ مبلغ ۱۰،۴۶۸،۴۷۶ ریال یا ۲۱،۶۷۴ دلار مالیات اضافی پرداخت کرد. در ۲۶ فوریه ۱۹۷۵ (۷ اسفندماه ۱۳۵۳)، مقامات مالیاتی ایران، مالیات سی اس سی اس آی برای سالهای مالی ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ را بر این اساس تقویم نمودند که خدمات ارائه شده طبق قرارداد ۱۹۷۲، از نوع کمکه‌های آموزشی و فنی بوده و لذا مشمول تبصره ۲ ماده ۸۱ قانون مالیاتهای مستقیم است و نه مواد ۷۶ و ۷۹ ناظر بر مالیات پیمانکاران فرعی. این امر منجر به وضع مالیات قابل توجهی بالغ بر ۳۰ درصد دریافتیهای ناخالص مربوط به سال ۱۹۷۳ و ۲۷ درصد برای سال ۱۹۷۴ گردید.

در سوم مارس ۱۹۷۵ (۱۲ اسفندماه ۱۳۵۳) سی اس سی اس آی ضمن اینکه وصول برگ تشخیص مالیاتی فوق‌الذکر را، به صنایع هواپیمایی اعلام کرد، به وی اطلاع داد که "افزایش مذکور مشمول شرط تغییرات (یعنی ماده‌شش مربوط به مالیاتها) بوده و لذا جزو مسئولیت صنایع هواپیمایی است." سپس، صنایع هواپیمایی و سی اس سی اس آی شفاهاً و کتبا "راجع به اینکه چه اقدامی باید در مورد برگ تشخیص مالیاتی انجام دهند به بحث و مذاکره پرداخته و بالنتیجه سی اس سی اس آی نزد مقامات صالحه ایران به این برگ‌های تشخیص، اعتراض کرد. سرانجام رایش صادر شد مبنی بر اینکه خدمات سی اس سی اس آی بابت قرارداد ۱۹۷۲ مشمول مفاد تبصره ۲ ماده ۸۱ قانون مالیاتهای مستقیم است. سی اس سی اس آی، بر مبنای برگ‌های تشخیص نهائی، مبلغ ۳۷،۰۹۷،۳۸۶ ریال یا ۵۳۴،۵۴۴ دلار مالیات اضافی، با قید اعتراض، پرداخت کرد.

کل مبلغ صورتحسابهای معوقه متعلق به هر پروژه در پایان سال مالی مربوط ، تفکیک نمود. ثانیاً ، مبالغ تخصیص یافته ، به مبالغی که مستقیماً " بابت هر پروژه پرداخت شده بود اضافه گردید ، تا کل پرداختهای هر پروژه مشخص گردد. ثالثاً ، دیوان نرخ مالیاتی مصرح در قراردادها را اعمال کرد ، یعنی : $\frac{2}{5}$ درصد در مورد درآمد حاصله طبق قرارداد ۱۹۷۲ ، ۴ درصد در مورد درآمد حاصله طبق قرارداد ۱۹۷۴ ، و نرخ مالیات مندرج در اظهارنامه مالیاتی خواهان در مورد صورتحسابهای مبتنی بر نرخ ۸،۹۰۰ دلار نفر- ماه و بهره و درآمد متفرقه و ضمایم الف ، ب و ج (که مالیات آن تماماً " برعهده خواهان است) . (۵)

با استفاده از این روش ، دیوان نتیجه می گیرد که از مبلغ ۲،۲۴۴،۶۱۸ دلار مالیات پرداختی توسط خواهان در طول سالهای مالی ۱۹۷۵ الی ۱۹۷۸ ، به موجب قرارداد ، خواهان ملزم بوده کلاً " مبلغ ۴۸۰،۰۸۸ دلار آنرا متحمل شود. براین اساس ، ایضاً بران متعهد است مبلغ ۷۶۴،۵۳۰ دلار بابت مالیات اضافی به خواهان بازپرداخت نماید . (۶)

---

(۵) در واقع فقط نرخ متوسط در مورد سال مالی ۱۹۷۸ مصداق می یابد. در سال ۱۹۷۵ هیچگونه پرداختی که قابل انتساب به هر یک از اقلام درآمد سال ۱۹۷۵ که کاملاً " مشمول مالیات باشد ، بعمل نیامده ، و در سالهای ۱۹۷۶ و ۱۹۷۷ ، خواهان متحمل زیانهای سنگینی در ایران گردید و لذا مالیاتی پرداخت نکرد . در مورد سال مالی ۱۹۷۸ ، متوسط نرخ مالیاتی خواهان $\frac{10}{1967}$ درصد بوده است .

(۶) مالیاتی که خواهان باید پرداخت کند ، $\frac{2}{5}$ درصد و ۴ درصد مالیات مقرر در قرارداد نسبت به درآمد حاصله در سال مالی ۱۹۷۹ ، می باشد. مقدار این مالیاتها جمعاً " ۲۶،۵۱۸ دلار است . با وجودیکه ادعای خواهان فقط سالهای مالی ۱۹۷۵ تا ۱۹۷۸ را شامل می شود ، با اینحال نامبرده در محاسبه مالیات اضافی که استرداد آن را مطالبه می کند ، با کاهش آن به میزان مبلغ این مالیاتها (یعنی ۲۶۵۱۸ دلار) مبلغ مورد مطالبه را عملاً " کاهش داد . چون خواهان بدین طریق مایل است ادعای خود بابت استرداد مالیات را معادل این مبالغ کاهش دهد ، لذا دیوان همان روش را در محاسبات خویش به کار برده است . در مورد نرخ تبدیل بکار رفته رجوع شود به : پانویس ۳ بالا .

خواننده ، صنایع هواپیمائی ایران متعهد است مبلغ هفتصد و دوازده هزار و سیصد و دو دلار آمریکا (۷۱۲،۳۰۲ دلار) شامل ۵۵۵،۷۰۴ دلار اصل مبلغ حکم ، به اضافه ۱۵۶،۵۹۸ دلار بهره ساده متعلقه به اصل مبلغ تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۹ (۱۰ دی ماه ۱۳۵۸)، به خواهان، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد. بعلاوه، خواننده، صنایع هواپیمائی ایران متعهد است بهره ساده‌ای به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال (بر مبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ ۵۵۵،۷۰۴ دلار ، از تاریخ اول ژانویه ۱۹۸۰ (۱۱ دیماه ۱۳۵۸) تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت از محل حساب تضمینی را به بانک امین بدهد، به خواهان ، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد.

خواننده ، بانک ملت متعهد است مبلغ یکصد و چهل و دو هزار و پانصد و شانزده دلار آمریکا (۱۴۲،۵۱۶ دلار) شامل ۱۳۱،۰۳۷ دلار اصل مبلغ حکم به اضافه ۱۱،۴۷۹ دلار بهره متعلقه به اصل مبلغ تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۹ (۱۰ دیماه ۱۳۵۸) ، به خواهان ، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد. خواننده ، بانک ملت ، مضافاً " متعهد است بهره ساده‌ای به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال (بر مبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ ۱۳۱،۰۳۷ دلار از تاریخ اول ژانویه ۱۹۸۰ (۱۱ دیماه ۱۳۵۸) تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت از محل حساب تضمینی را به بانک امین بدهد، به خواهان ، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد.

خواننده ، بانک تجارت متعهد است مبلغ یک هزار و هفتاد و هفت

دلار آمریکا (۱,۰۷۷ دلار) شامل ۹۹۰ دلار اصل مبلغ حکم ، به اضافه ۸۷ دلار بهره ساده متعلقه به اصل مبلغ مذکور تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۹ (۱۰ دیمه ۱۳۵۸) ، به خواهان، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد. خواننده، بانک تجارت ، مضافاً " متعهد است بهره ساده‌ای به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال (بر مبنای ۳۶۵ روز) نسبت به اصل ۹۹۰ دلار، از تاریخ اول ژانویه ۱۹۸۰ (۱۱ دیمه ۱۳۵۸) تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت از محل حساب تضمین‌دهنده به بانک امین بدهد، به خواهان ، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد.

خواننده ، دولت جمهوری اسلامی ایران متعهد است مبلغ بیست و شش هزار و پانصد و سی و چهار دلار آمریکا (۲۶,۵۳۴ دلار) شامل ۲۴,۳۹۷ دلار اصل مبلغ حکم به اضافه ۲,۱۳۷ دلار بهره ساده متعلقه به اصل مبلغ تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۹ (۱۰ دیمه ۱۳۵۸) ، به خواهان، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد. بعلاوه ، خواننده، دولت جمهوری اسلامی ایران متعهد است بهره ساده‌ای به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال (بر مبنای ۳۶۵ روز) نسبت به مبلغ ۲۴,۳۹۷ دلار ، از تاریخ اول ژانویه ۱۹۸۰ (۱۱ دیمه ۱۳۵۸) تا تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت از محل حساب تضمین‌دهنده را به بانک امین صادر کند، به خواهان، کامپیوتر ساینز کورپوریشن بپردازد.